

FELIPE LÖYTÄÄ TIEN

Megan Roxas

(Perustuu tositahtumaan)

Filippiineihin kuuluu yli 7 600 saarta!

Maassa elää 70 prosenttia maailman kasvi- ja eläinlajeista.

Pian Filippiineillä on kahdeksan temppeliä.

Felipe tiesi, että alkoi olla jo myöhä. Linnut olivat lakanneet laulamasta, ja sirkat sirittivät äänekkäästi. Hän ja hänen äitinsä olivat kävelleet metsässä yli kaksi tuntia. Mutta jokainen heidän valitsemansa polku näytti samalta kuin edellinen. He olivat aivan eksyksissä.

Felipeä alkoi pelottaa kovasti. Kuinka kauan he selviytyisivät tässä viidakossa? Hän oli kuitenkin vasta 10-vuotias. Hän ei ollut tarpeeksi vanha taistelemaan käärmettä tai villisikaa vastaan! Entä mitä muita pelottavia otuksia saattaisi olla väijyksissä auringonlaskun jälkeen? Ajatus karmi hänen selkäpiitään.

Ole rohkea, hän sanoi itselleen. Hän tiesi, että hänen täytyi olla.

Felipe toivoi, että isä olisi siellä. Mutta hän oli kuollut puoli vuotta aikaisemmin. Ilman häntä Felipellä ja hänen äidillään oli vaikeaa. Heillä ei ollut rahaa eikä ruokaa.

Felipe toivoi, että he pääsisivät pian hänen siskonsa talolle, joka oli vuoren toisella puolella. Sisko voisi antaa heille vähän rahaa riisin ostamiseen.

Felipe rukoili sydämessään. "Taivaallinen Isä, auta meitä löytämään oikea tie. Autathan?"

Sitten hänen mieleensä tuli ajatus: *Etsi kookospalmuja*. Felipe kohotti katseensa. Kaukana kasvoi kookospalmuja. Hän näki niiden kohoavan muun viidakon yläpuolella. Niiden palmunlehdet heiluivat tuulessa. Ensimmäistä kertaa tunteihin Felipe tunsu toivoa.

"Katso!" Hän osoitti puita.

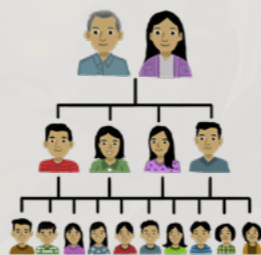
Hänen äitinsä ymmärsi. Kookospalmut tarkoittivat sitä, että kylä oli lähellä. Jumala oli vastannut Felipen rukoukseen. Felipe tarttui äitiään kädestä. Yhdessä he kävelivät turvaan auringon laskiessa puunlatvojen taakse.

Felipe ja hänen vaimonsa säästivät rahaa vuoden ajan, jotta he pääsivät temppeliin sinetöitäviksi.

Felipe rakastaa kalastamista.

Felipellä ja hänen vaimollaan Coralla on 4 lasta ja 10 lastenlasta.

"Autathan meitä löytämään tien", Felipe rukoili.

Felipe muisti aina, kuinka Jumala oli vastannut hänen rukoukseensa. Toisinaan hän toivoi voivansa kuulla Jumalan äänen paremmin, kuten hän kuuli sinä iltana viidakossa.

Sitten eräänä päivänä kahdeksan vuotta myöhemmin Felipe tapasi lähetyssaarnaajat. He olivat Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkosta. He opettivat hänelle elävistä profeetoista, jotka puhuivat Jumalan sanoja. Juuri tätä Felipe oli toivonut!

Felipe oli innoissaan voidessaan liittyä kirkkoon. Hänestä tuli yksi ensimmäisistä filippiiniläisistä lähetyssaarnaajista, joka kertoi siellä evankeliumista. Jälleen Jumala oli näyttänyt Felipelle, minne mennä – ja Felipe tiesi, että Jumala tekisi aina niin. ●

